

Nederland. Daarom hebben zij geen permanent bestuur, al is het dat er mannen gedeputeerd worden om van eenne classale vergadering tot de volgende de correspondentie met andere kerken te voeren.

In Buctburg, Minden, Oorkirchen in Duitschland hebben de zich noemende Apostolische of Irvingianen heel wat aanhangers, voornamelijk onder het landvolk, weten te vergaderen. Zij hielden eerst in hotels en herbergen voordrachten over onderwerpen des Godsdienstes betreffende, en bekeerden daarbij, dat het hun er niet om te doen was de menschen van hunne kerk los te maken, maar dat zij alleen geestelijk leven in hen wilden wekken. Maar daarna zijn zij er toe overgegaan om gemeenten te vormen en eigene vergaderplaatsen te stichten, natuurlijk met Engelsch geld.

Nadat de moderne predikant Weingart om zijn afwijkende gevoelens door het bevoegd kerkbestuur was afgezet en hij ook in het Groot-Hertogdom Saksen-Weimar, krachtens het besluit van den Groot Hertog, geen predikantsplaats kon verkrijgen, al had men hem daartoe bereyden, is hij er toch in geslaagd te Bremen een predikantsplaats te verwerven. De gemeente Borgfeldt koos hem tot predikant met drie vierden van de uitgebrachte stemmen.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

WEER AAN LAND.

VII.

Zwijgend gehoorzaamden de mannen aan het bevel. Binnen een kwartier waren, daar de zee stil was, de booten uitgezet. Elke kreeg wat voorraad in, ook een paar kaarten en een kompas, en toen sprong alle man er in. Weldra staken ze van 't schip af. 't Was tijd ook, want de brik hield sterk over en zou weldra een wrak zijn.

Maar nu! Wat zou hun lot zijn? Uit menig hart, ook uit dat van onzen Heinrich, rees een bede tot God, terwijl men daar rondzwierde op de Noordzee, elc oogenblik in gevaar, van schepen die men kon ontmoeten, maar niet kon zien naderen, van banken en ondiepten. 't Was daarbij kil door den vochtigen nevel, en toen de nacht aanbak huiverde Heinrich in de open boot, alsof hij de koorls had. Doch dan greep hij maar weer de riemen en hielp roeien in de richting, waar men vermoedde dat het land moest liggen.

Aan het strand van Texel vinden we onze schipbreukelingen weder, namelijk vier matrozen, een scheepscapitein en onzen Heinrich.

Geruimen tijd hadden ze op zee geworven, tot de nevel optrok en zij in de verte de Hollandse duinen bespeunden. 't Land viel, bij zoo kalme zee, gemakkelijk te bereiken. Weldra ontmoette men eenige visschers, die de schipbreukelingen vriendelijk met zich namen en naar een dorp geleidden. Daar werd hun eten en drinken gegeven, en weldra lagen ze allen in diepe rust. Want bovenal daaraan hadden ze behoefte. Heinrich niet zijn niet sterk gestel, gevoelde zich geheel ziek. Doch na een verkwikkenden slaap van vele uren, was hij merklijk beter.

Was 't wonder, dat allerlei gedachten hem door het hoofd weelden?

Hij had schipbreuk geleden, schipbreuk geleden, mocht hij wel zeggen, ook nog in anderen zin dan op zee.

Schipbreuk had hij geleden aan zijn gezondheid, toen hem het onheil overkwam, dat we verteld hebben.

Schipbreuk toen hij te Hamburg, spijt alle moeite, op den duur werk noch brood kon vinden, te zwak voor wat van hem werd geëischt. Weer schipbreuk eindelijk op de golven, die hem nog het weinige hadden ontfout, dat hij zijn eigendom noemde. Het enkele goede stuk dat hij bezat, een jas, had hij te Hamburg ingeruild tegen een deken. Nu lag wellicht de deken met nog meer op den bodem der zee, en was hij zoo arm als de miere, ja armer nog.

Maar, het is verblijdend dit te mogen getuigen, waarvan hij ook schipbreuk mocht geleden hebben, van het geloof niet. Hij bleef ook onder al het onheil vertrouwen, dat de Heere God hem niet zou begeven of verlaten, en stelde gerust de toekomst in de hand Desgenen, die alle dingen leidt naar den raad van Zijn wil.

Een medelijdende visschersvrouw, die wel zag dat een mede vriend, onder het gebeurde meer had geleden dan de anderen, en dat hij niet sterk was, nam hem in haar huis, en verpleegde hem met zorg een paar dagen lang. Den derden dag, juist toen alles gered was, voor het vertrek der schipbreukelingen, wachtte Heinrich een groote verrassing.

Zooals ik verhaald heb, was de brik door het water verzwoegen. Er stak wind op, en weldra dreeven planken en allerlei andere dingen in het rond, en voor een groot deel landwaarts. Daar werd het, als gewoonlijk, geborgen tot de eigenaar zich zou opdoen.

Nu was onder de aan land gespoelde goederen ook een kleine kist. Deze bleek, gelijk de naam aanduidde, aan Heinrich Schliemann te behooren. En 't was met niet geringe vreugd, dat hij, door den burgemeester geroepen, zijn eigendom herkende en weer in bezit nam. Wel was het niet veel, doch in alle geval stelde het hem in staat, zich van andere kleeren te voorzien.

Hoe hij onder dat alles was, blijkt het best uit hetgeen hij in dien tijd schreef:

„Mijn God, daar het Uw wil is geweest, dat ik het leven beëindig, en ik dat leven ook met nieuwen moed en nieuwe hoop weer beginnen. Ook deze schipbreuk en het stranden op een kust van een vreemd land, wil ik als een vingerwijzing van U en als een leiding Uwer genade beschouwen.”

Waarheen? Dat was — reeds voor de zomaar in zijn jong leven — de vraag, die hij Heinrich opkwam.

Op Texel blijven ging natuurlijk niet, o. a. wijl al de behouden mannschap naar Amsterdam moest, om daar aan den Duitschen consul verlag te doen van wat geschied was. Deze heer bood den schipbreukelingen aan, hen kosteloos naar Hamburg terug te laten brengen. Allen namen dit aan, behalve Heinrich, om de eenvoudige reden, dat hij niet wist wat te Hamburg te beginnen, dat hij juist verlaten had, om 't elders beter te krijgen. Alleen verzocht hij bericht aan zijn ouders te zenden, en schreef ook zelf.

De consul, die een vriendelijk man was, had medelijden met Heinrich, die er zeer zwak en tenger uitzag. Hij vroeg hem naar 't een en ander, en zei ten slotte:

„Ik wil wel eens zien, of ik wat voor u doen kan. Kom over een paar dagen terug. Hier hebt ge zoveel, dat ge ten minste er dien tijd van leven kunt.”

De consul hield trouw zijn woord. Toen onze Heinrich na twee dagen terug kwam, kreeg hij

een briefje, waarmee hij gaan moest naar een er op vermeld adres. Daar bleek te wonen een groothandelaar in koloniale waren, die er tevens kantoor en pakhuis had. Bij hem kon Heinrich als hij wilde, in dienst treden. Hij zou daar moeten behulpzaam zijn, als er goederen kwamen of verzonden moesten worden, maar vooral op 't kantoor, dat veel zaken met Duitschland deed, Deutsche brieven moesten schrijven en ook spreken met zijn landgenooten die er kwamen. Voor zijn arbeid zou hij voorleest krijgen 6 gulden in de week. Dit was niet veel; evenwel destijds — in 1845 — kon men er in Amsterdam meer mee uitvoeren dan nu.

Toch was het voor een jongmanschap van een drietwintig jaar weinig. Heinrich was echter zoo wijs, het niet hoogmoedig te verwerpen. Hij dacht; Hierna beter. De Heere God maakt dusver mijn weg alweer voorspoedig. Laat ik dan met dank Zijn goedheid erkennen en het kleine niet verachten.

Zijn eerste werk was een woning te zoeken. 't Gelukte hem eindelijk iets te vinden, te weten een zolderkamer, dat behoeftige lieden hem afstonden tegen 4 per week, waarvoor hij dan meteen ten deele den kost kreeg. Ge begrijpt, gebraden kastanjens waren voor dat geld niet te wachten. Maar dat behoeftige ook niet.

HOGGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Geachte Redactie!

De Commissie van uitvoering enz. der Utrechtsche Vergadering, 9 April jl. gehouden, van meer dan 300 broeders uit alle deelen des lands, verzoekt u beleefdelijk, in het belang van de waarheid en der vrede, onderstaande weerspreking en verklaring op te nemen in uw blad.

1. Het bericht onder den titel „Wag die“ door de *Heraut* van 29 Juni jl. in omloop gebracht, betreffende een „geheime samenkomst“ enz. op 1 Juli, „van afgevaardigden der (bezuurde) Kerken“, is geheel en al een verzonnen. Wij weten van een dergelijke vergadering, of een uitnodiging daartoe, niets af.

„Het is diep bedroevend, dat men niet eens de beslissing der Generale Synode afwacht, eer men tot zulke uiterste middelen overgaat“ — zegt de *Heraut*. Wij vragen: is het niet inderdaad diep bedroevend, dat een invloedrijk blad als de *Heraut* zoo lichtvaardig valsche berichten verspreidt, en zulke verinsels bespreekt als „feiten“, die „ergernis wekken“?

Men ziet hieruit, welke waarde te hechten is aan de „mededeelingen“ van zeggmannen, op wier gezag de *Heraut* nu weken lang de *Utrechtsche vergadering* heeft besproken.

2. De Commissie verklaart, de „allerlei onware en valsche voorstellingen“, die de *Heraut* aan de Utrechtsche Vergadering toedicht, en van die verzonnen vergadering op 1 Juli voorspelt, geheel voor verantwoording van dat blad te laten. Met betuiging van leedwezen over zulk een bejegening van meer dan 300 broeders, leden en kerkeraadsleden van Groefmeerde Kerken.

3. Onder verwijzing naar de „CONCLUSIEN met toelichting“ (Kampen, bij Zalsman), waaruit ieder kan zien, wat die Utr. Ver. geoordeeld heeft, over het „Concept Contract“ aan de Kerken te moeten zegen, verklaart de Commissie: in hetgeen de *Heraut* en andere bladen tot verdediging van het „Concept Contract“ hebben geschreven, geen reden te hebben kunnen vinden om op die „CONCLUSIEN“ terug te komen. We halve zij die „CONCLUSIEN“ met toelichting vrijmoedig en met bescheiden aandrang aan de overweging der Kerken en met name aan de Afgevaardigden ter Generale Synode blijft aanbevelen.

Namens de Commissie van uitvoering enz.

Het Comité

J. VAN ANKEN.

H. ELEVELD.

L. LINDEBOOM.

M. NOORTWIJZ.

S. J. VOGELAAR.

12 JULI 1902.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPE: Roodeschool, G. Diemer, cand. te Schoonoord. — Spijkenisse, G. Wiersma, te Steen. — Driesum, H. J. Helde, te De Leek.

AANGENOMEN: Noordwijk a/ze, R. W. de Jong, te Terneuzen. — Langrak, G. H. de Jonge, te Dordrecht. — Haastrecht, S. de Vries, cand. te Zuidland. — Gronau L. W. H. Graefe, te Gorlitz (Silezië).

BEDANKT: Roseland (N.-A.), N. IJ. van Goor, te Halfweg. — H. I. Ambacht, A. J. Mulder, te Kockengen.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEPE: Assen J. A. Prijs, te Epe. — Lelless, G. A. Swart, cand. — Zuiderwoude, P. Groot, te Midwoude. — Oterdum, T. Dijkstra, cand. — Frederiksoord, J. C. Mooi, cand. — Ter Aa, J. Westhoff, eervol ontslagen predikant in Nederland. — Blitterswijk, F. Biecherich, cand. te Eelde. — Zevenhoven, D. Eizinga, te Peperga. — Gorredijk, J. W. Visscher, te Terwispe. — Vlaardingen, C. B. Oort, te Rotterdam. — Miansdam, J. Haring, te Bleskensgraaf.

AANGENOMEN: L. Luiden, door J. Hoogenraad, cand. — Morra, J. H. Adriani Engels, te Wedde. — Uterop, S. Cuperus, cand. — Heerlen, T. Biehe Uterop, cand.

BEDANKT: Hoek, J. H. Ruich van Dugteren, te Rithum. — Geesteren, E. B. Couve, te Enter. — Made, J. H. Krauwel, te Oud-Gastel. — Dokkum, G. Nijhof, te Berkhout. — Zwaagwoude, J. Willemse, te Sloten. — Numanandorp, W. J. M. Engelberts, te Den Ham. — Rottevalle, S. Cuperus, cand. — Nieuw-Pekela, G. A. Swart cand. — Sma-meer, H. Heikema, cand.

Onder vriendelijke dankbetuiging aan zoovele geabonneerden die ons de verschuldigde abonnementsgelden over het afgelopen kwartaal reeds toezonden, nemen wij de vrijheid, hen, die dit nog niet deden, beleefde te verzoeken zulks alsnog uiterlijk den 21sten dezer te doen en hun postwissel te adresseren aan

De Administratie van „De Heraut“

Amsterdam.

De abonnementsprijs is voor De Heraut f 1.20 per kwartaal.

Intekenaren op het premiewerk DE GE-MEENE GRATIE, die het daarvoor verschuldigde driemaandelijkse wenschen te voldoen, herinneren wij aan de kwartaal-betaling van f — 75 per aangevraagd exemplaar.

Na ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

DE ADMINISTRATIE.

Amsterdam, Juli 1902.

Advertentien.

Zoo de Heere wil en zij leven, hopen

hopen onze geliefde Ouders,

ABRAHAM VINGERLING

EN

KLASINA HAZEBROEK,

den 25sten Juli a.k. hunne

25-jarige Echtvereeniging

TE HERDENKEN.

Hunne dankbare kinderen.

RECEPTIE: Dinsdag 22 Juli, van 2—5 uur.

Genda, 13 Juli 1902.

Eenige en algemeene kennisgeving.

1877. 25 Juli. 1902.

Zoo de Heere wil en zij leven, hopen

onze geliefde Ouders,

TEUNIS BEVERLOO

EN

NEELTJE T'HART,

den 25sten Juli a. s. hunne

25-jarige Echtvereeniging

TE HERDENKEN.

Hunne dankbare kinderen.

MARIA A. BEVERLOO.

ALBERDINA A. C. BEVERLOO.

T. BEVERLOO.

W. C. BEVERLOO.

ALIDA BEVERLOO.

Arnhem, Oeverstraat No. 90.

Voor de vele bewijzen van deelneming, ondervonden bij het overlijden van onzen geliefden Vader, Behuwd- en Grootvader, betuigen we onzen hartelijken dank.

Uit aller naam,

H. ROODENBURG.

Benschop, 15 Juli 1902.

Voor de overtuigende bewijzen van hartelijke belangstelling en deelneming, ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van onzen geliefden eenigen Zoon en Broeder,

JOHANNES WILLEM HESSELS,

betuigen wij onzen diepgevoelden dank.

J. HESSELS, F. D. M.

P. HESSELS—RIJMA.

G. DONNER—HESSELS.

A. M. DONNER, F. D. M.

Zaandijk, 16 Juli 1902.

Vrije Universiteit.

Aan belanghebbenden wordt bericht, dat de

SERIES LECTIONUM

voor den cursus 1902-1903, verkrijgbaar is tegen betaling van 25 Cent ten Barelce (Keizersgracht 162).

W. GEESINK,

h. t. Rector.

Amsterdam, Juli 1902.

Gereformeerde Vereeniging voor Drankbestrijding.

Tweede Jaarvergadering,

D. V. te houden

WOENSDAG den 23sten JULI a. s. in „IRENE“, Keistraat te Utrecht.

Hulshoudelijke Vergadering v. m. 11 uur.

OPENBARE VERGADERING

des namiddags te 2 uur precies.

EERSTE SPREKER: de WelEerw. Heer Dr. M. J. v. d. HOOGT,

Geestelijk Verwoer van „Veldwijk“.

ONDERWERP: „De drankbestrijding uit een Christelijk-philantropisch oogpunt.“

TWEED E SPREKER: de Heer J. MINDERA.

ONDERWERP: „Onze houding tegenover het alcoholisme, zooals deze voortvloeit uit het beginsel van de solidariteit der schuld.“

Na elke lezing is gelegenheid tot debat.

Allen, die belang stellen in de bestrijding van het alcoholisme, worden tot deze openbare samenkomst dringend ingenoodigd.

Namens het Hoofdbestuur:

W. H. GISPEN Jr., V. D. M. te Boarn, Voorzitter.

J. MINDERA, 1ste Helmersstraat 217, Amsterdam, Secretaris.

Homoeopathische Apotheek

van ALBERT SOMMER.

Amsterdam, Singel no. 40 Heiligeweg.

Speciaal middel tegen Asthma, nieuw en beproefde uitvinding, voor geminen tijd voldoende f 1.50.

Berolinum, aldoend middel bij likdoorns, per pensellacoon f 0.40.

Arnica haarolie tegen het uitvallen van het haar f 0.65.

Hensels Tonicum, een limonade hiernede bereid verscht en versterkt. f 0.70.

Fucus Tinctuur, bewerkt afname van vet zonder nadeelgevolgen. f 2.—

Kleinere prijsconcent 1902 met zeer verlaagde prijzen tegen in franco.

Vereeniging ter bevordering van Christelijke Lectuur.

Aan de leden der Vereeniging voor 1902 is verzonden:

HET LAND MIJNER VADEREN.

Indrukken op sene reis door EGYPT E en PALESTINA,

DOOR

F. LION CACHET.

Met eene voorrede van de dochter des Schrijvers.

Dit belangrijk werk is 278 bladzijden groot en bevat vele platen naar photographien, door den schrijver van de reis medegebracht.

Prijs ingenaald f 2.75; in stempelband f 3.50.

De leden dezer Vereeniging die jaarlijks f 5.— betalen, ontvangen voor minstens f 5.— aan boeken en hebben bovendien het recht vóór den 31sten December van dit jaar voor f 5.— aan ingenaalde boeken uit het fonds der Vereeniging GRATIS te ontfieden.

Men vrage de catalogus aan.

Amsterdam.

Pretoria.

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Wed. P. VAN EIJK & ZONEN,

DAMRAK 60 en DAM 15-17.

Koopen en verkoopen EFFECTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden en Zilveren MUNTEN en vreemde BANKNOTEN. Sluiten PROLONGATIEN en BELEEFNINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO tot dagelijks vast te stellen rentekoers.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering

Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 547 en 549.

Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. Th. HEEMSKERK, I. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE

Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen

KAPITAAL en LIJFRENTE tot elk bedrag.

Verstrekt geld op eerste Hypotheek, zonder vooruitbetaling van rente. Geeft uit 4 pCt.

Pandbrieven, koers 99½ pCt, in stukken van f 1000.—, f 500.—, f 100.— en f 50.—, verkrijgbaar ten kantore der Bank, bij hare Agenten en bij alle Commissarissen en Makelaars in effecten. Inlichtingen worden verstrekt te Amsterdam door de H.H.: L. G. WEISZ & Co.

Westmarkt 21, en E. J. RADIUS en H. J. DANE, Keizersgracht 207; te Rotterdam door den heer H. DANE, Haringvliet 49.

De Directie:

M. BROUWER, Mr. W. SWITTERS, F. J. BOLT.

Groningsche Hypotheekbank voor Nederland,

Gevestigd te GRONINGEN.

Commissarissen: Prof. Mr. D. P. D. FABRIS, J. H. DE WAAL MALEFIJT, A. W. SCHIPPERS, Jhr. H. A. WTEWAALL VAN STOEETWEGEN, H. LUKING, Mr. P. DIELEMAN, E. G. WENTINK.

Raad van Toezicht: J. BOUWES, Jons. TERPSTRA, Mr. H. VAN DER VEGTE.

Verstrekt geld op eerste Hypotheek, zonder vooruitbetaling van rente. Geeft uit 4 pCt.

Pandbrieven, koers 99½ pCt, in stukken van f 1000.—, f 500.—, f 100.— en f 50.—, verkrijgbaar ten kantore der Bank, bij hare Agenten en bij alle Commissarissen en Makelaars in effecten. Inlichtingen worden verstrekt te Amsterdam door de H.H.: L. G. WEISZ & Co.

Westmarkt 21, en E. J. RADIUS en H. J. DANE, Keizersgracht 207; te Rotterdam door den heer H. DANE, Haringvliet 49.

De Directie:

M. BROUWER, Mr. W. SWITTERS, F. J. BOLT.

Verschenen:

Dr. A. KUYPER,

DE ENGEL EN GODS,

een boek in royaal formaat van ± 300 bladzijden.

Prijs f 2.50 ingenaald; f 3.25 in fraaijen stempelband.

BOEKHANDEL

VOORHEEN

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

WESTERMARKT No. 21

AMSTERDAM.

Mooi en gezond wonen.

TE HUUR in het Kloosterpark de Bilt

4 uur van Utrecht, lief VILLATJE met Tuin,

bevattende: 6 groote en 3 kleine Kamers f 450;

een dito 4 groote en 3 kleine Kamers f 375.

Te bezichtigen bij SCHAAFSMA aldaar,

Kloosterpark 183.

VERSCHENEN:

Is de authentieke tekst

der Liturgie

in 1586 of in 1619 vastgesteld?

ANTWOORD aan Dr. L. A. VAN LANGERAAD,

OP DIER'S

De tekst van de Liturgie der Nederlandsche